

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע

גליון 281 |

פרשת במדבר תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת במדבר

וידבר ה' אל משה במדבר סיני (א), איתא במדרש (במד"ר א, ז): "מכאן שנתנה תורה בשלשה דברים, באש ובמים ובמדבר". הענין, כי כל אדם כלול מדי' יסודות: אש רוח מים עפר, ומהן נמשכין כל המדות, כמו שנאמר באורך בספר ישערי קדושה' למוה"ר חיים וויטאל זצ"ל, וצריך לשעבדם לתורה ולעבודה. זהו אש מים ומדבר, כי 'מדבר' לשון 'דבור' הנמשך מיסוד הרוח ורומז ליסוד ה'רוח', גם 'מדבר' רומז ליסוד ה'עפר', כי במדבר אין שם שום דבר רק עפר. והנה מה שיסוד רוח ועפר נכללים ביחד, יש לזה סוד.

(דברי שלום - קוידנינו)

שאו את ראש כל עדת בני ישראל

(א, ב). שצריך לספור ימי הספירה ולהעלות הכל לבחינת ראש וכו'. ולזה קורין פרשה זו קודם חג השבועות כי זהו הכנה לקבלת התורה כפי שדברנו 'שאו את ראש' שצריך כל אחד לספור ולהכין עצמו אל קבלת התורה בחג הקדוש הזה ע"י עשיית המצוה בשמחה, ולקבל עליו עול מלכות שמים שלימה ולייחד הכל לבחינה הנקרא 'ראש'.

(בית אהרן קט')

איש על דגלו באותות לבית אבותם

(ב, ב). שיהיו האותיות וה'אות' הידוע יהיו לבית אבותם, כמו שהיו במצרים שלא שינו כו'. ולכך קורין תמיד פרשה זאת קודם שבועות כי זאת הפרשה הכנה לקבלת התורה.

(בית אהרן קי')

אורו הקדוש

שאלות ותשובות בחיי היום יום ממשנת רבינו הקדוש

שאלה

אני נתקל לא פעם במצבים מתסכלים ביום-יום. למשל, כשאני מפסיד סכום כסף, או כשתכנית שמאוד רציתי פשוט משתבשת, או אפילו כשאני סתם עובר תקופה לוחצת. בשכלי אני יודע שיהודי צריך להאמין שהכל מאת ה', ולפעמים אני אפילו ממלמל בשפתיים 'גם זו לטובה', אבל בתוך הלב אני פשוט מתוסכל, מלא כעס, חסר מנוחה, וממש לא מרגיש שטוב לי. איך אפשר להגיע למצב שבו אני באמת חי באמונה, מסוגל להרגיש בלב שטוב לי ולשמוח בחלקי, גם כשקורים דברים שעל פניו נראים רעים?

תשובה:

ה. לימדונו 'כל מי שיש בו גסות הרוח אין אני והוא יכולין לדור בעולם'. הבעל גאוה, דוחק ומרחיק כביכול את מציאות ה' מחייו, וממילא אינו מסוגל לחיות מתוך אמונה תמימה. לעומתו, אדם הקונה את מידת השפלות - משרה עליו את השכינה; וזכה לדור עם הש"ת בזה העולם; חי את מציאותו, וממילא אמונתו מתחזקת והופכת למוחשית.

שילוב זה, של שינון האמונה יחד עם מידת השפלות, יאפשר לך לקבל כל מאורע בלב שלם מתוך ידיעה שהוא לטובתך.

מרגלית יקרה בענין זה מצינו בדברי רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע, על הפסוק (תהלים לז, ג): "בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה": 'בטח בה' ועשה טוב' - תעשה הכל לטובה, ותאמר על הכל 'גם זו לטובה'. 'שכן ארץ' - הוא שפלות. 'ורעה אמונה' - המרעה שלך תהא על אמונה, בכל מה שתבוא אליך תאמין בהקב"ה תמיד שהוא הטוב והמטיב לכל, בזה תעשה הכל לטובה. כאשר נבאר את דבריו הקדושים, נראה שאלו הם בדיוק הדברים שעליו דיברנו:

'בטח בה' - תלה את בטחונך בה' בכל פרט, ודע שהכול הוא מאתו והוא טוב ומטיב. 'ועשה טוב' - תתייחס לכל הדברים הבאים עליך כטובה, ותאמר על הכול 'גם זו לטובה'. ואיך זוכים לזה? על ידי 'שכן ארץ' - רמז לשפלות (עי' סוטה דף ה. "שנעשה שכן לעפרי"), והשפלות היא זו שמביאה את האדם לאמונה, וזהו 'ורעה אמונה' - שהמרעה והמוזן שלך יהיה האמונה. כאשר תאמין בה' תמיד שהוא רק טוב ומטיב מתוך שפלות אמיתית, אזי תצליח לומר בלב שלם על כל דבר שקורה לך 'גם זו לטובה'.

שאלת חכם חצי תשובה! ניכר מדברך כי צלחת כבר את השלב הראשון. ברור ומאומת בשכלך, כי דרכו של הקב"ה היא תמיד רק להטיב עם בריותיו, שמאתו לא תצא הרעות, ושכל דבר שקורה לך הוא אך ורק לטובתך. גם כאשר הטובה אינה נראית לעין, ברור לך שצריך להאמין שהכל לטובה. זהו אכן יסוד הבטחון - לבטוח בה' שיעשה לנו הכול לטובה.

התהיות הניצבות לפתח הן: איך מיישמים זאת למעשה; כיצד מחדירים את הידיעה השכלית לתוך הלב; איך מצליחים לראות את הטוב כשפספדים כסף; וכיצד נשארים רגועים בתקופה לחוצה, ושמחים תמיד, מבלי להיבהל ממקרים שלכאורה נראים רעים.

כאשר אתה ניגש להתמודד עם ניסיון, עומדות בפניך שתי דרכים: התמודדות ישירה והתמודדות עקיפה. המלחמה הישירה מול הרגשות היא קשה מאוד. כשאתה כבר נמצא בתוך התסכול והכעס, קשה מאוד להירגע באותו הרגע. לכן, הדרך הנכונה יותר היא ההתמודדות העקיפה - לטפל בשורש הדברים מראש כדי שכלל לא תגיע לידי תסכול. ואם כבר תגיע, הנפילה תהיה רכה הרבה יותר וקלה להתמודדות.

מתוך דברך ניכר שכבר למדת פרק ושניים באמונה ובטחון, לכן עבודה זו תהיה לך קלה יותר.

כדי להגיע למצב שבו אתה חי את האמונה באמת, עליך לעבוד בשני נתיבים מקבילים: הראשון - להמשיך ולחזק את האמונה, לשנן לעצמך כל הזמן שה' הוא טוב ומטיב, וכל מה שהוא עושה הוא רק לטובה.

הנתיב השני הוא מפתח הפלאים, הוא ההתחזקות במידת השפלות. מדוע דווקא שפלות? חז"ל (סוטה

למסירת שאלות, הערות או הארות למדור זה, ניתן לפנות לקו לודמיר: 02-30-111-22 או לדואר אלקטרוני: A023011122@gmail.com לתשומת לבכם: בחירת השאלות לפרסום נעשית על פי שיקול דעתם הבלעדי של חברי המערכת. אין המערכת מתחייבת לבחור או להשיב לכל שאלה שנשלחה.

רבים מעידים:

מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

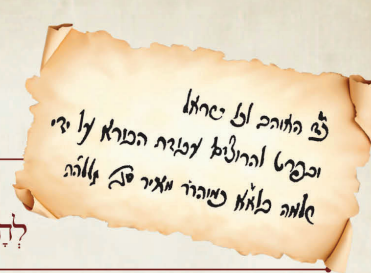

לכו חזו מפעלות ה' התלהבות ודביקות לעבודתו ית"ש בספרו של האדם הגדול בענקים מקדושי תקיפי קדמאי הצדיק בדורו מהר"ש מקארלין זיע"א, פנינים אלה היקרים מכל חמדת תבל.

מתוך הסכמת ההוי"ק רבי מאיר שפירא זצ"ל ראש ישיבת חכמי לובלין, על ספר שמע שלמה

דברים שנחרטו על גווילי אש

האזהב לכל ישראל ובפרט להרועים עבודת הפורא על ידי

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

מעשה יראה של נס הצלה

אשר יוציא להורג חס ושלום את האורחים, ומי יקבל את סך הכסף הגבוה ביותר... לחרדתם הרבה, הבינו הצדיק ומלווהו, כי נפלו בפח יוקשים של כנופיית רוצחים וגזלנים, הזוממים ליטול את חייהם ואת ממונם גם יחד. עתה גם נתחורר להם כי בעל המלון שהפנה אותם הלום, שותף אף הוא לכנופיית המרצחים.

ציון קדשו של הרה"ק רבי יעקב משפיטובקא ז"ע בבית החיים בטבריה

פתח הצדיק בתפילה חרישית לפני בורא-עולם שיציל את נפשתי מן הקמים עליהם, ופנה להתיישב אצל השולחן מבלי לטעום מאומה מן האוכל. בינתיים הסכימו הרוצחים לדרישתו של בעל-הבית, והויכוח ביניהם חדל.

לפתע הופיע בעל הבית היהודי הגולן, וגחן בחשאי אל הצדיק ולחש לו בלאט, באופן ששאר חבריו לא יבחינו: "יהודי אני, ורואה אני כי רבי קדוש אתם! אם תתנו לי תקיעת-כף, כי הינכם מעבירים לי מחצית מן העולם-הבא שלכם, אציל אתכם ממוות!". מבלי להמתין, הושיט הצדיק את ידו ונתנה בחשאי בכפו של השודד.

תיכף ומיד הודקף השודד היהודי והחל צועק בקול-רם: "חבריי היקרים כאות תודה לכם, חפץ אני לשלם לכם במתנת הוקרה!"

"ובמה תשלם?" - התעניינו שאר חברי הכנופיה בסקרנות רבה. "הלא זוכרים אתם את חבית היין המשובח השמורה עמדי במרתף, אשר זה כמה פעמים ביקשתם כבר להרוות בה את צמאונכם ואני סירבתי. ובכן, הערב הזה תהיה החבית כולה שלכם!"

הריעו השודדים, כשתאווה היין ניצתה בעיניהם. לא ארכו הדקות עד שהועלתה חבית היין המשומרת מן המרתף, וחברי הכנופיה עטו עליה כנחיל של דבורים, שתו וסבאו ממנה ללא גבול עד שנפלו בזה אחר זה ארצה, שוקעים בשנת-שיכורים עמוקה. חבר הכנופיה היהודי, לא לגמ מן היין אפילו טיפה אחת, וברגע בו נפל אחרון השודדים ארצה ושקע בשינה, מיהר הוא אל שני האורחים הנפחדים ורמז להם לבוא אחריו. הוא פתח את בריח הדלת הכבד שהיה סגור היטב מפני כל הימלטות, יצא עימם אל החצר והורה להם לעלות על עגלתם, אחר כך רתם אל עגלתם שני סוסים בריאים ורעננים שהוציא מן האורווה המקומית. עלה על דוכן העגלון, הצליף בסוסים אחת ושתיים, ואלו פתחו בדהרה מסחררת אל עבר המרחב הפתוח.

לאחר יומיים רצופים של נסיעה, הגיעו לברדיטשוב, ופנו היישר למעונו של רב העיר, הצדיק הקדוש, רבי לוי יצחק בעל ה"קדושת לוי". עם היכנסו של רבי יעקב שמשון משפיטובקא למעונו של ידידו ורעו מבית המדרש במעזריטש, הכריעו המתח העצום והעייפות, והוא נפל תחתיו מתעלף. לאחר שהשיבו את רוחו, התיישב רבי יעקב שמשון ופרס בפני רבי לוי יצחק את מעשה ההצלה הנורא והמבעית אשר חווה.

השודד היהודי ישב בצידו של החדר, וכאשר סיים הצדיק לספר הפיל השודד את עצמו ארצה למרגלות שני הצדיקים, זעק מעמקי נשמתו: "חוסו עלי! הורו לי דרך תשובה על פשעי הקשים והמרובים!". לא זזו משם עד שמסרו לו סדר-תשובה ארוך ומפורט, אשר העלה אותו, בסופו של דבר, על דרך הישר והטוב בתשובה שלמה.

רק לאחר שסיים האורח את סיפורו המצמרר ומעורר היראה, ורבי מנחם נחום משטפנשט הודה לו מקרב לב, פרש הרבי לחדרו למנוחת הלילה. (לרגל הילולת רבי יעקב שמשון משפיטובקא, תלמיד המגיד ממעזריטש - ג' סיון שנת תקס"א)

דממת ליל עמוקה עטפה את שטפנשט. קולות העיירה מזמן שכבו, ואך קול אדוות מימיו של נהר הסירט נשמעו זורמים בקול נעים ומרגיע. רק בבית אחד נראה אור הנר דולק, היה זה ביתו של הצדיק רבי מנחם נחום משטפנשט.

נוהג היה הרבי הקדוש שלא לעלות על יצועו לשנת הלילה, עד שלא סופר בפניו סיפור מסיפורי צדיקים. ולא סתם סיפור בעלמא, כי אם דווקא סיפור הקשור ליראה ופחד, אפילו בעניינים גשמיים. סיפור כזה, המטיל אימה ופחד בלב כל שומעיו, ומעורר את יראת ה' היא אצורו. החסידים המקורבים, אשר נהגו להימצא במחיצתו בשעות לילה אלו, ידעו להכין מראש באמתחתם סיפור מתאים, ובהגיע העת סיפרוהו בחיל ובמורא באוזני הרבי. אולם אותו לילה, מסיבה כלשהי, לא עלה בידי איש מן המקורבים למצוא סיפור מתאים, ובהגיע שעת השינה נמנע הרבי לעלות על יצועו. השעה הלכה והתאחרה, והכל היו אובדי עצות.

לפתע נשמע שקשוק אופני עגלה מן הרחוב הדומם. ניגש החסיד שהיה בבית רבינו אל החלון, כדי לעמוד על המתרחש. לעיניו נגלה יהודי חסידי זה, היורד מעל עגלת נוסעים. מיהר החסיד החוצה, וקיבל בחביבות את פני היהודי האורח שסיפר, כי בנסיבות שונות התארכה דרכו וכעת מחפש הוא מקום ללון.

"בוודאי שתוכל להתארח בצילנו, ונשמח לסייע לך בכל אשר תזדקק, אך מחילה מכבודכם על שאלתי המוזרה, שמא יש באמתחתכם איזה סיפור-צדיקים הקשור במורא ופחד וכדומה?"

חיך היהודי קימעא בפדחתו, ולאחר הרהור קל השיב: "אכן, יש!". במילים קצרות סח לו החסיד את הסיבה אשר לשמה זקוק הוא לסיפור, ולאחר שקיבל את הסכמת רבינו הכניס את האורח פנימה. פתח הלה וסיפר:

כידוע, עלה הגאון הקדוש רבי יעקב שמשון משפיטובקא, תלמידו של המגיד הגדול ממזריטש, להשתקע בארץ ישראל, ובסביבות שנת תקנ"ג חזר לחוצה-לארץ, בכדי לגייס כספים להחזקת בני הישוב החסידי בארץ, שהיו אביונים וחסידי-כל. לאחר ימים ושבעות של נסיעה בלתי פוסקת, בין קהילות ישראל השונות וקיבוץ כספים מידי הנדיבים בעם, תעה באחד הלילות בדרכו, והגיע באישון לילה, ביחד עם מלווהו, אל עיר זרה.

הם התדפקו על שערי בית מלון גבוה מפואר, וחיש מהר נפתחו בפניהם על ידי בעל המלון, שהתבונן בהם במבט חודר ומחור.

"הכרת פניכם ענתה בכס כי יהודים וכבדים אתם", שח האיש בחיוך מזויף, "מן הסתם תעדיפו להתאכסן בביתו של יהודי כמותכם, מה גם שמכניס-אורחים גדול הוא ואינו נוטל תשלום מיהודים המתארחים בצל קורתו!"

החוה להם בעל המלון בידי על הדרך בה עליהם לנסוע עד לביתו של מכניס האורחים, והם נפרדו ממנו לשלום. כאשר הגיעו אל הבית, הפלאו הפגוש בבעל המלון שהפנה אותם, כשהוא חומק ויוצא מן הבית. הסתבר כי הלה הודיק אותם בדרך עוקפת סחור-סחור, בעוד שהוא הגיע הלום רגלי בדרך קצרה יותר, אולם קבלת-הפנים החגיגית שערך להם היהודי, השכיחה מהם חיש קל את הפליאה והיא נשתכחה מליבם. קבוצת משרתים הגישה אל השולחן רוב מעינים ומטעמים בכלי פאר שונים, ואילו בעל הבית בעצמו הסב עם רבי יעקב שמשון ומלווהו, והחל לשוחח עימם בהתעניינות רבה, אודות מעשיהם וסיבת הגעתם עד הנה. עודם פוסעים ליטול את ידיהם לסעודה, הגיעו לאוזניהם של הצדיק ומלווהו, קולות ויכוח חשאי שהתנהל בין היהודי למשרתים, שהתווכחו ביניהם, מי יהיה זה

יְלֵדֵי רֵבִנוּ שְׁלֵמָה // חֵידַת הַשְּׁבוּעָה

חֵידָה: הֵיכָן נִרְמָז שְׁעַל הָאָדָם לְשַׁעֲבֵד אֶת כָּל מְדוּתָיו לְתוֹרָה וְלַעֲבוּדָה?

הַפְתָּרוֹן מוֹפֵיעַ בְּעֶלְוֹן זֶה.

בְּכַדֵי לַעֲנוּת יֵשׁ לְחַיֵּי לְקוֹ לודמיר 023011122 לְהַקִּישׁ 0 וְלַפְעַל עַל פִּי הַהוֹרְאוֹת.

נִתֵּן לַעֲנוּת עַד לְיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתׁ נְשָׂא

בֵּין הָעוֹנִים נְכוֹנָה, יִגְרַל זְכוֹי לְרִכִּישַׁת מִתְּנֶה בְּסֶךְ 50 ₪

הַזְכָּה לְפְרִשְׁתׁ אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים: גְּרֵשׁוֹן פִּלְגִּמְו, בֵּית שְׁמֶשׁ.

רְבִי יַעֲקֹב שְׁמִשׁוֹן מְשַׁפִּיטוֹבְקָא

רבי יעקב שמשון משפיטובקא נולד לאביו הגאון ר' יצחק, שהיה ממשפחת רבנים באוקראינה. ברבות הימים, היה לתלמידם של המגיד ממזריטש, ושל רבי פינחס מקורץ ורבי ברוך ממזיבוז. במספר ערים כהן ברבנות, ביניהם: אומן, באר, סלאוויטא ושפיטובקא. בשנת ה'תקנ"ה עלה להתגורר

בארץ הקודש, בראש משלחת גדולה שעלתה מפולין. כמה פעמים יצא מארץ הקודש לזכר בכדי לאסוף מעות עבור קיום תושבי ארץ ישראל. בשנת ה'תקס"א, לפני 225 שנה, השיב את נשמתו ליוצרה, ונטמן בחלקת תלמידי הבעל שם טוב בבית החיים העתיק בצפת.

ובאמרו פרשיות 'ואהבת' ו'יהיה אם שמוע', יכון לקבל עליו כל המצוות, כי אם חס ושלום לא יקוף משנתו יועיל לו הקבלה בלב שלם באמת, כאלו קים אותה.

מרגלית מתורנת
של רבנו שלמה מקרלין